Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

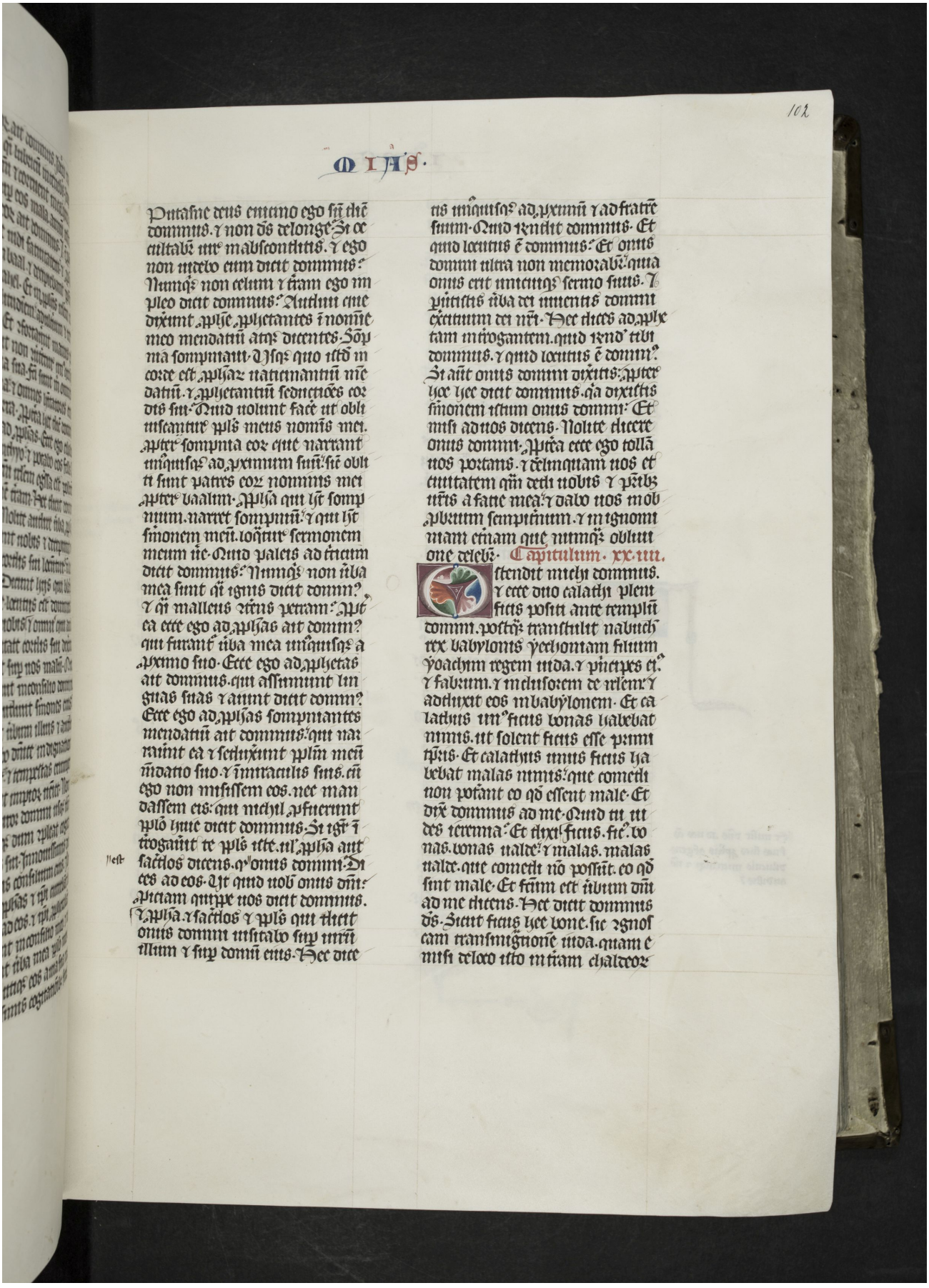

102

IHS.

Putasne deus eruano ego sū dñe
dominus. ⁊ non ds de longe. Et
nō altabō me malescentibus. ⁊ ego
non videbo eum dicit dominus:
Numq̄ non celum ⁊ terram ego im
pleo dicit dominus: Audiui que
dixerunt pphe pphetantes i nomīe
meo mendaciū atq̄ dicentes. Som
niauī somniauī. Usq̄ quo istud in
corde est pphaꝝ vaticinantiū me
daciū. ⁊ pphetantiū seductiones cor
dis sui. Quid uolunt facere ut obli
uiscantur plebs meus nominis mei.
patres eoꝝ eius narrant
mihi sicut obli
ti sunt patres eoꝝ nominis mei
pthe baalim. Pphā qui habet somp
nium. narret somniū. ⁊ qui habet
sermonem meum. loquatur sermonem
meum ue. Quid paleis ad triticum
dicit dominus: Nonne uerba
mea sunt sicut ignis dicit dominus.
⁊ sicut malleus terens petram: Ppter
ea ecce ego ad pphetas ait dominus
qui furantur uerba mea unusquisq̄ a
proximo suo. Ecce ego ad pphetas
ait dominus. qui assumunt lin
guas suas ⁊ aiunt dicit dominus.
Ecce ego ad pphetas somniantes
mendacium ait dominus. qui nar
rant ea ⁊ seducunt populum meum
mendacio suo ⁊ iniquitatibus suis. cū
ego non miserim eos. nec man
dauerim eis. qui utilitatem populo
huic uidebo dicit dominus. Si legerit
prophetauerit te populus iste. uel pphā aut
sacerdos dicens. q. onus domini. Di
ces ad eos. Uis quod onus dimi
ttam uobis dicit dominus.
⁊ pphām ⁊ sacerdos ⁊ populus qui dixerit
onus domini uisitabo super uirum
illum ⁊ super domum eius. Hec dice
bis unusquisq̄ ad proximum ⁊ ad fratrem
suum. Quid respondit dominus. Et
quid locutus est dominus: Et onus
domini ultra non memorabitur. quia
onus erit unicuiq̄ sermo suus. ⁊
pperistis uerba dei uiuentis domini
exercituum dei nri. Hec dices ad pphe
tam interrogantem. quid respondit tibi
dominus. ⁊ quid locutus est dominus:
Si aūt onus domini dixerit: propter
hoc hec dicit dominus. qa dixistis
sermonem istum onus domini: Et
misi ad uos dicens. Nolite dicere
onus domini. Propterea ecce ego tollā
uos portans. ⁊ delinquam uos et
ciuitatem quā dedi uobis ⁊ patribus
uestris a facie mea: ⁊ dabo uos in op
probrium sempiternum. ⁊ in ignomi
niam sempiternam que nunq̄ obliui
one delebitur. Capitulum. xxiiii.

Ostendit michi dominus.
⁊ ecce duo calathi pleni
ficis positi ante templū
domini. postq̄ transtulit nabuch
odonosor rex babylonis iechoniam filium
ioachim regem iuda. ⁊ principes iu
da. ⁊ fabrum. ⁊ inclusorem de hierusalem. ⁊
adduxit eos in babylonem. Et ca
lathus unus ficus bonas ualebat
nimis. ut solent ficus esse primi
tiis. Et calathus unus ficus ha
bebat malas nimis. que comedi
non possunt eo q̄d essent male. Et
dixit dominus ad me. Quid tu ui
des hieremia: Et dixi ficus. ficus bo
nas. bonas nalde. ⁊ malas. malas
nalde. que comedi nō possunt. eo q̄d
sint male. Et factum est uerbum dñi
ad me dicens. Hec dicit dominus
deus. Sicut ficus iste bone. sic cognos
cam transmigrationē iuda. quam e
misi de loco isto in terram chaldeo